

W jaki sposób wspomagamy rozwój mowy dziecka?

Oto kilka prostych wskazówek z życia codziennego

do pracy nad rozwojem mowy dziecka☺

1. Nasze wypowiedzi powinny być poprawne językowo, unikajmy zdrobnień i mowy dziecięcej. Mówmy wyraźnie, bez pośpiechu. Budujmy krótkie zdania, używajmy prostych zwrotów. Modulujmy własny głos, aby zainteresować dziecko, np. “Co to?”, “Nie ma”.
2. Pytajmy lekarza, jeśli coś nas niepokoi w stanie zdrowia zarówno fizycznego jak i psychicznego dziecka. Dbajmy o jego górne drogi oddechowe i uszy. Zwracajmy uwagę na to jak dziecko oddycha? Od najmłodszych lat uczmy dziecko dbałości o higienę jamy ustnej. Pamiętajmy, aby dziecko nauczyło się żuć i gryźć!
3. Opowiadajmy i czytamy bajki swoim dzieciom. Niech nie martwi nas fakt, iż pociecha ukochała jedną z nich i prosi notorycznie o jej powtarzanie.
4. Jeśli dziecko ogląda telewizję, to towarzyszymy mu w tym. Komentujemy wydarzenia pojawiające się na ekranie telewizora, rozmawiamy na ich temat, aby dziecko bezwiednie nie oglądało szybko zmieniających się obrazów i ciągłych tekstów bez zrozumienia. Wybierajmy programy właściwe dla wieku dziecka. Starajmy się, aby telewizor był włączony okazjonalnie.
5. Poszukajmy książeczek dydaktycznych zapoznających dziecko z różnymi tematami: zwierzętami, warzywami, owocami, kolorami, bogato ilustrowanymi opisami życia na wsi i w mieście. Nazywajmy przedmioty w nich zawarte i opisujemy sytuacje operując prostymi zadaniami. Cenne są te książki słowno-obrazkowe podczas przeglądania których dorosły czyta teksty, a dziecko nazywa przedmioty w nim zilustrowane. Prośmy dzieci o wskazywanie przedmiotów czy zwierząt wcześniej pokazanych im na obrazku.
6. Rysując mówmy dziecku, co kreślimy - “teraz rysuję dom. Tu jest dach, a tam komin, okna i drzwi...”.
7. Oglądajmy z dzieckiem zdjęcia i nagrane filmiki z uroczystości rodzinnych, wykorzystujmy je do wymienienia imion, nazwisk, koligacji w rodzinie. Pytajmy pociechę: “gdzie Ty jesteś?”, “gdzie ja jestem?” (ćwiczymy w ten sposób zaimki: ja, ty, on, ona, itp.).
8. Recytujmy proste wierszyki i rymowanki, wyliczanki i włączajmy w zabawę gesty, ruchy, taniec czy rysunek – niech praca ta będzie dobrą, wspólną rozrywką a nie obowiązkiem.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ☺

LOGOPEDA SZKOLNY☺